

som Soldaten bærer, men her er Nytten og Hensigtsmæssigheden fremtraadt saa stærkt, at den har opveiet disse andre Hensyn. Jeg skal derfor meget anbefale, at Udvalgets Fleertals Forslag, hvorved man tiltræder Krigsministerens Forslag, vedtages.

Ordføreren: Jeg formoder, at den høitærede Krigsminister glemte at omtale det af Udvalget særligt stillede Endringsforslag under Nr. 3 til § 22 Conto L. i.

Krigsministeren: Jeg maa bede undskyldte, jeg oversaae dette Forslag, hvorved den søgte Bevilling til Prøver og Forsøg af 15,000 Rd. foreslaaes nedfat med 5,000 Rd. Dette Forslag seer jeg mig ikke istand til at tiltræde. Ganste vist har jeg som Marineminister søgt et vist Beløb bevilget til Prøver og Forsøg paa Marineministeriets Budget, men det har ikke været min Mening, at man ikke derfor burde have det Beløb, som var søgt paa Krigsministeriets Budget, ubeskaaret. Prøverne og Forsøgene ere i en Tid som vor, hvor Techniken udvikler sig saa stærkt, af den største Vigtighed. Det er meget ofte, at det frembyder sig som meget onskeligt at anstille Forsøg, men naar Midlerne dertil mangle, maa man opsætte Forsøgene, hvorved hele Udviklingen lider en ikke ubetydelig Standsning. Jeg maa ret meget anbefale, at hele Summen bevilges, idet jeg betragter den samlede Sum af 20,000 Rd., hvoraf 15,000 Rd. komme Hæren tilgode og 5,000 Rd. Søværnet, som en overmaade beskedne Sum, og som en Sum, der i mange Tilfælde vil bringe en ikke ubetydelig Fordeel. Jeg troer, det er hensigtsmæssigt, at man anstiller Forsøg for paa den Maade at komme til Erkjendelse af det Rigtige, hellere end at gaae til Anskaffelser, som man senere har Anledning til at fortryde. Jeg kan altsaa ikke tiltræde Udvalgets Forslag til § 22 Conto L. i.

Formanden: Jeg skal bringe i Erindring, at den ærede Krigsminister har taget Endringsforslaget under Nr. 28 tilbage. Jeg maa spørge, om Noget optager det.

(Ophold). Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Müller: Blandt de undertiden noget besynderlige Forslag, som fremkomme, maa jeg tilstaae, at dette Forslag under Nr. 22 er forekommet mig at være det besynderligste. Jeg havde ikke troet, at Hærloven skulde føre til en yderligere Bestræbelse efter at faae flere Individuer beredne end tidligere. Jeg seer imidlertid, at dette er Tilfældet; en Bestræbelse herefter gaar igjennem Forslaget under Nr. 22, hvor det tilsigtes at gjøre Capitainer af Infanteriet, Compagnichefer, beredne. Et æret Medlem (Zeilau) har især gjort sig Umage for at begrunde dette Forslag, idet han har anført adskillige Punkter, som sigtede til at vise det Naturlige og Rigtige og Hensigtsmæssige i, at disse Befalingsmænd bleve beredne. Jeg noterede mig et Par Punkter, som jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger ved. For det Første er det blevet sagt af den ærede Medlem og ogsaa gjentaget af den høitærede Krigsminister, at det jo kun var et Forsøg. Det er allerede omtalt, og den ærede Ordfører har allerede iforveien yttret, at ved dette Forsøg vil det neppe blive; thi det ligger jo saa nær forhaanden, at man, hvis Forsøget lykkes, vil stride til Udvidelse af Planen. Det er en tilsyneladende ubetydelig Sum, siges der; ja det er ganste vist, Forslaget gaaer i og for sig ikke ud paa saa overmaade stor en Sum, skjøndt jeg maa tilstaae, at den Sum, der forlanges, allerede er for stor, da den tilsigtede Nytte idelmindste for mig ikke synes tilstrækkelig stor. Jeg troer ikke, at det vil gjøre nogen væsentlig Nytte, at en saadan Foranstaltning træffes, jeg kan ikke indsee det, og naar man anfører, at det Samme finder Sted i andre Armeer, det vil sige store Armeer, i den preussiske, i den franske Armees, da kan man jo dertil ganste ligefrem svare: for det Første have disse Magter mere at anvende af pecuniære Midler til saadanne Forsøg og deres Sværfsættelse, og for det Andet er deres Krigsførelsesmaade og vil sandsynligviis blive en heelt anden, idet disse Magter ville faae meget udstrakte Krigsskuepladse at mødes paa,